

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1675

Qu. II. A quibus casibus poßint Confessarii Regularium absolvere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72963)

A Quibus casibus possunt Confessarii Regularium absolvere?

9.
Absolvere
possunt ab
omnibus ca-
sibus etiam
Papa reservatis
in Bulla
Cœna.

Paulus III. Bullâ, cum inter cunctas 7. in Bullario Rodriguez concedit presbyteris Societatis Jesu, & consequenter aliorum Ordinum in privilegiis cum illa communicantium (subintelligendum hodie juxta formam Tridentini ab Ordinariis locorum approbatis) quorumcumque utriusque sexus Christi fidelium ad eos undecumque accedentium confessiones audiendi, & confessionibus diligenter auditis, ipsos & eorum singulos, ab omnibus & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus & delictis, quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolica reservatis, & à quibusvis ex ipsis casibus resultantibus sententiis, censuris & penis Ecclesiasticis (exceptis contentis in Bulla, qua in die Cœnae Domini solita est legi) absolventi, ac eis pro commissis penitentiam salutarem iniungendi, plenam & liberam facultatem. Similem concessionem Congregationi Oratorii fecit Sixtus V. Bullâ, Decretum Romanum Pontificem, expeditâ anno 1586. Non. Septemb. quam refert Quaranta V. Confessor, teste Basso V. Casus reservatus.

10.
Qua viodi-
ficatio facta
est pro Ita-
lia extra Vr-
bem.

Fuerant quidem prædictæ concessionis revocatae per Decretum S. Congregationis anno 1601. die 9. Januarii; sed solum pro Confessariis existentibus in Italia extra urbem Romæ, ut ex tenore decreti est manifestum. Pro quibus tamen illud ipsum Decretum anno sequenti die 26. Novembris fuit mitigatum jussu Clementis VIII. restituta facultate super casus papales, exceptis casibus contentis in Bulla Cœnae: item violationis immunitatis Ecclesiasticæ in terminis constitutionis Gregorii XV. quæ incipit: *Cum aliis nonnullis*. Violationis clausuræ monialium ad malum finem. Provoquantium & pugnantium in duello juxta decretum sacri Concilii Tridentini & constitutionem Gregorii XIII. incipientem: *Ad tollendum*. Injicientium violentas manus in clericos juxta Canonem: *Si quis suadente* 17. q. 4. ac Juris dispositionem. Simonæ realis scienter contractæ, atque etiam confidentiæ beneficiæ. Adempti denique manent in hoc decreto casus, quos Ordinarii locorum sibi reservarunt, vel in posterum reservabunt. Et hæc quidem pro Italia sola.

11.
Potuerunt
ante Tri-
dentinum
absolvere
etiam à ca-
sibus, quos
Ordinarii
sibi refer-
vaverunt.

Præterea ex concessione Pontificum facta ante Concilium Tridentinum poterant Regulares Mendicantes absolvere à casibus Episcopo, sive à jure, sive ab homine reservatis. Nam Eugenius IV. Bullâ 11. in Bullario Rodriguez dedit Monachis Congregationis S. Justinae facultatem absolventi poenitentes ab omnibus & singulis casibus, præterquam Sedi Apostolicæ dumtaxat reservatis, nec

non à quibuscumque sententiis Ecclesiasticis, censuris & penis, quas à jure vel ab homine laici incurrisse quomodolibet censebuntur. Et Sixtus IV. Minoribus dedit facultatem confessiones audiendi, & ab omnibus casibus Ordinario tam à jure quam ab homine reservatis toties quoties opus fuerit absolventi &c. sicut potest Diaconus. Quod ipsis concessum esse etiam respectu sæcularium, patet ex generalitate verborum, & ex Julio II. in Confirmatione Ordinis Minimorum, apud Rodriguez To. I. q. 61. art. 3. His accedit præallegata concessio Pauli III. in qua datur facultas absolventi ab omnibus criminibus, quantumcumque gravibus & enormibus & eximuntur à potestate Regularium soli casus Bullæ Cœnae, concessis omnibus ceteris, etiam Papæ reservatis. Ubi particula, etiam, non videtur limitans vel diminuens, sed potius augens. Ideoque in Jubilæis sub tali clausula censentur concessi etiam casus Episcopales, Atque ita hæc usus intellexit. Immo, ipse Gregorius XIII. censuit hanc facultatem ibi esse concessam; ideoque ante 1583. die 10. Maii declaravit, non esse suæ intentioni derogare facultati concessæ Jesuitis (& consequenter aliis per communicationem) per declarationem quamdam Cardinalium, qui consueverant Regulares non posse absolvere à casibus Ordinario reservatis vi Maris magni aut aliorum privilegiorum; eandemque facultatem, quantumvis opus erat, de novo vivâ voce renovavit, ut refertur in Compendio Societatis V. Absolutio.

Sed prædictæ facultati plurimum obstat Declaratio Cardinalium (quæ probatur & servari mandavit Urbanus VIII.) qui 1628. die 17. Novembris declaravit Regulares in vim Privilegiorum (subintelligendum concessorum ante Tridentinum, ut patet ex contextu) aut confirmationum ejusmodi non posse quemquam absolvere à casibus Ordinarie loci reservatis. Quod prædictæ Decretum servandum est, ubi saltem authentice publicatum vel receptum fuerit. Quamvis Thomas Tamburinus l. 3. c. 7. num. 17. & seqq. eo non obstante contendat facultatem præfatam adhuc competere Regularibus; nec malè, si (quod contentum dicit) verum foret, eam fuisse de novo post Tridentinum concessam. Quamvis similiter multis doceat Quintana advenas apud Diana p. 9. Tract. 6. resp. 51. idem Decretum non habere vim, præsertim ex defectu promulgationis & usus. Eiusdem etiam Decreti vim exortere conatur Bruno Chiffaigne de Privileg. Regul. Tract. 5. c. 3. proposit. 2. Sed nolo (inquit Diana supra) suscitare tragedias inter Regulares & Episcopos: ideo non discedo à negativa sententia. Immo Propositio inter damnatas ab Alexandro VII. ordine 12. est: *Mendicantes possunt absolvere à casibus Episcopis reservatis, non obstantibus ad id*

QUESTIO III.

De Potestate Regularium in suos subditos.

Episcoporum facultat. Quare videant Con-
fessarii Regularium, ne indebitis absolu-
tionibus obtineant suarum & proximorum saluti,
nec huiusmodi casibus sese ingerant citra
specialem facultatem (in qua concedenda
Ordinarii debent esse faciles, ut certum
est) nisi solide constet, vel decretum præ-
statum in eorum diocesi necdum obtinere
vigorem (prout in variis diocesis per
paucos annos non viguit, immo omni-
no latuit) vel post Tridentinum de novo
concessam fuisse à Sede Apostolica facti-
tatem: quæ sunt facti, inquirenda à singulis
quorum interest. Solum observa mirum
fortasse cuiquam videri posse, quod in præ-
fato Decreto supponatur, privilegia absol-
vendi à casibus Ordinario reservatis, sub-
lata atque extincta fuisse à Concilio Triden-
tino: quod quidem (ut fatear hebetudinem
meam) ex textu Concilii deprehendere
nequivi: prout neque Suarez To. 4. de Relig.
lib. 2. c. 2. num. 15. qui ait, id sibi non esse
probabile, eò quod in Concilio nihil agatur
de privilegiis vel derogatione eorum,
sed declaratur jus divinum & commune
tam quoad potestatem reservandi, quam
quoad effectum, qui sequitur post reser-
vationem. Verum sufficere nobis debet,
quod authenticis Concilii Interpres sic
intelligat.

Casus porro reservati Ordinario in Diocesi
Mechliniensi recensentur in Pastoralis
Mechliniensi Tit. de Sacram. Pœnit. & sunt
sequentes. I. Raptus virginum. II. Homicidium.
III. Incendium ex deliberata voluntate
procuratum. IV. Simonia. V. Sordiditas.
VI. Hæresis. VII. Apostasia. VIII.
Incestus cum consanguineis aut Sancti-
monialibus. IX. Injunctio manuum violenta
deliberato proposito cum læsione, in præ-
sentes facta. X. Sortilegium. XI. Adulterium
notorium; & omnia delicta, quæ ex-
communicationem Ordinario reservatam
annexam habent. Antverpiensis, Brugensis,
Gandensis, Ruræmondensis & Iprensis,
reservatio eadem est cum Mechliniensi: eò
quod Pastoralis ad usum totius illius Pro-
vinciæ impresso, inserta sit; Episcopus
tamen Iprensis addidit casum Sacrilegii,
ut constat ex statutis Synodalibus illius
Diocesis. In instructionibus modernis, quæ
Confessariis ab Archiepiscopo dantur, ad-
ditur, quod extra mortis articulum absol-
vere non valeant complices, in eodem se-
cum peccato mortali externo quocum-
que contra castitatem, licet aliàs habeant
potestatem absolvendi à reservatis; nec at
hoc sint approbati.

DICO I. Regulares Prælati, Ge-
nerales & Provinciales, possunt ab-
solvere suos subditos ab omnibus casibus,
à quibus possunt Episcopi de jure suos.
Ratio est, quod ipsi habent potestatem
quasi Episcopalem, ut loquuntur omnes
Auctores (teste Suarez To. 4. de Relig. Tr.
8. l. 2. c. 2. num. 9.) in Clem. 1. de rebus Eccle-
siæ non alienandis; & sumitur ex c. Abbates
de Privilegiis in 6. ibi: In quos Ecclesiasti-
cam, & quasi Episcopalem jurisdictionem ob-
tinent. Jurisdictio namque in Regulares,
quæ erat penes Episcopos, dum essent
etiam ipsorum Prælati seu Superiores,
translata est in Prælatos Regulares per
exemptionem à jurisdictione Episcopo-
rum, ne alioquin per exemptionem in
favorem Regularium factam, essent ipsi
eorumque Superiores effecti peioris condi-
tionis.

Hinc juxta Sanchez, Henriquez, Rodriguez
& alios, ut refert & sequitur Bassius V.
Abbas §. 1. possunt absolvere suos subditos
vi juris communis ab omnibus casibus
papalibus occultis, utpote comprehensis
sub jurisdictione Episcopali amplè accep-
ta, ex concessione facta Episcopis in Tri-
dent. sess. 24. c. 6. de Reform. Suarez verò d.
41. de C. juris sect. 2. num. 7. ob quamdam
Declarationem Cardinalium docet in hoc
Decreto Tridentini non comprehendi Præ-
latos inferiores habentes jurisdictionem
ordinariam & quasi Episcopalem, sed tan-
tùm Episcopos privativè quoad omnes
alios. Et hac tamen declaratione Cardin-
alium authenticè non constare, ait Sanchez
apud Bassium supra.

Quidquid autem de hoc sit, extat ex
pressa concessio & declaratio facta Ordi-
ni Prædicatorum à Pio V. Bullà, Romani
Pontificis, 13. in Bullario Rodriguez, in qua
dicitur: Ne Prior Conventualis & superiores
Prælati dicti Ordinis in hac parte deterioris con-
ditionis, quàm clerici aut seculares existant, eis-
dem Priori Conventuali & superioribus Præla-
tis, ut ipsi per se ipsos idem omnino possint in
fratres & moniales dicti Ordinis sibi subditos, quod
possunt Episcopi in clericos & laicos sibi subditos,
tam quoad absolvendi & dispensandi huiusmodi
(loquitur de facultate concessa Episcopis
in Tridentino supra) quàm aliàs quascumque
facultates, eisdem auctoritate & tenore etiam per-
petuò concedimus & indulgemus ac etiam decla-
ramus.

DICO II. Clemens IV. concessit Gene-
rali & Provincialibus Ministris & eorum
Vicariis Fratrum Minorum, ut possint
absol-

14.
Generales
& Provin-
ciales pos-
sunt circa
subditos,
quod de jure
Episcopis cir-
ca suos;

15.
An in com-
petat potes-
tas concessa
in casibus oc-
cultis Epis-
copis in
Tridentino
no sess. 24.
c. 6. de Re-
form. com-
procuratur.

Hanc facultatem
& alias quæ
formâ Pius
V. extendit
superiores ad
Prælatos
Regulares,
etiam loca-
les.

16.
Quæ facultas
sit con-